

Dode(n)cijfers

En daar zijn we weer
kleine rechters met de pet op -
oordelen wij over goed en kwaad
wat mag en niet mag.

We tellen aandachtig
bommen en doden -
een kind telt voor twee
een soldaat soms voor tien
en soms helemaal niet.

Gladgeschoren of met snor
met whisky of thee
in salon of tent :
we tellen hun doden en daden
hun woorden tellen niet meer mee
ze onthullen en verhullen
slechts leugens en lijken.
We tellen hun doden
van nu en later
en schuiven het geld
al naar nieuwe wapens.

Er staat geen cijfer
op de angst van kinderen
op het geluid van bommen
in hun hoofd
op de klevigheid van bloed
in de straten.

Er staat geen cijfer op het leed
angst of pijn blijven
ontelbaar en niet interessant
voor de verkochte geleerde
de kille zakenman
de stille wapenfabrikant

patricia lasoen

Vredesonderhandelingen

Met ongekreukte vlekkeloze dassen
in een congreszaal
op de zachte pluchen stoelen :
ze zijn klaar voor de zoveelste ronde.

De ronde tafel heeft geen scherpe kantjes
en de inkt uit de pennen is hetzelfde
blauw van jaren heen.

De koffie die zij allen drinken
komt uit dezelfde kan
werd gemalen door de handen
van de anonieme werkster
en gekocht van een niet meer te
achterhalen anonieme koffieboer.

Ze zitten aan de tafel
voor een vredesoverleg.

De kinderen van hun tantes
de kinderen van hun achterneven
hun burens en hun magen
gaan onveranderd dood -
terwijl de koffie rondgaat
en de pennen leeglopen.

Patricia lasoen

Voor een kleur, voor een vlag

Dit is
geen tijd voor poëzie.
Onder geroep van loze leuzen
stromen straten vol bloed
worden vrouwen verkracht
en kinderen dood gespietst.
Enkelen worden verkocht
en krijgen hun foto in de krant -
de anderen sterven nog steeds
terwijl ze wachten op water.

Terwijl de rivieren schuimen
van nutteloosheid -
terwijl de bomen krakend begeven
onder holle bergen blinkende beloften -
terwijl de kassa's van de banken
en de wapenfabrikanten rinkelen -
worden sommigen vermoord
voor een kleur, voor een vlag.

Dit is geen tijd voor poëzie.
Je kunt niet vluchten zelfs -
niet meer -
zelfs niet meer voor jezelf.
Papier is ontoereikend
de kachel is koud
een schuilplaats is schijn.
Voor holle leuzen
sterven nog steeds mensen
en niets
en niets voorspelt meer wijsheid.

Patricia Lasoen

Oorlogsmisdaad

Een nachtelijke stad
in een verlichte kerstboom
herscheppen
is geen misdaad
als je aan de juiste kant staat

vernuftige kraters creëren
rond strategische plaatsen -
meteen een massagraf
voor toevallig getroffen burgers-
is natuurlijk geen oorlogsmisdaad
als je aan de juiste
kant staat

je kunt
leugens vertellen
hoopvol blijven
mensen offeren
tv-nieuws zijn
stemmen winnen
geld verdienen
beurzen opjagen
gewonden troosten
moeders bedaren
lekker slapen
als je aan de
juiste kant staat.

Patricia Lasoen

Logika

Verblind op alle fronten
schuiven wij langzaam door de mist.
Als doden logika wordt
en een brug geen brug
maar een doel in het oog van een bom
staan witte bomen nog altijd
te blinken in licht
zo rond 11
en wie gelooft in
wanhoop van soldaten.

Patricia Lasoen

Vertellen van de derde oorlog

Een gifwolk was het laatste kwaad.
Er werd gevochten
er werd gevochten
en auto's reden blind
in de mist
er was de hele dag journaal
en de machtigen bleven lachen.

Dik is in
Dun is uit
aan het mannenpak
zitten zes witte knopen
een paardestaart
vervangt de das.

De reizigers zitten voor het vuur
en vertellen hun oude verhalen.
Van de gloed hunner woorden
flakkeren vele vlammen op.
Kinderen knikkebollen voor het scherm,
vrouwen brengen groente naar de markt.
De standwerkers –
droeviger dan ooit -
doven hun slechte sigaren.

Patricia Lasoen

Eeuwwisseling

Er zijn veel wijzen
waarop men seizoenen
en eeuwen kan meten.
Met kalenders, de stand van
planeten, de manen,
de mutsen die men
in en uit de kasten haalt
op kleine en bejaarde hoofden zet
pluizig, wollig of versleten.

Er zijn de vogels :
andere, dode, geoliede.
Er zijn de bomen,
met en zonder gebladerte.
Er zijn de wisselende
vlekken op nat of droog
macadam.
Soms het kraken
van hout en gebeente.

Men toont:
de jaaroverzichten, de foto's,
de lijsten
de dwaze, de gruwelijke,
de nutteloze
lijsten.

Men zegt :
dit waren de scepters
van heersers uit
vorige eeuwen.

Men zegt:
dit zijn oude tirannen,
nu breekt er een ander
tijdperk aan.

De mens als maat van alle dingen

En daar zijn we weer
kleine rechters met de pet op -
oordelen wij over goed en kwaad
wat mag en niet mag.

We tellen aandachtig
bommen en doden -
een kind telt voor twee
een soldaat soms voor tien
en soms helemaal niet.

Gladgeschoren of met snor
met whisky of thee
in salon of tent :
we tellen hun doden en daden
hun woorden tellen niet meer mee
ze onthullen en verhullen
slechts leugens en lijken.
We tellen hun doden
van nu en later
en schuiven het geld
al naar nieuwe wapens.

Patricia Lasoen